

novoles

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA LESNEGA KOMBINATA „NOVOLES“ STRAŽA PRI NOVEM MESTU

Srebrni znak – Novolesu

V petek, 9. maja, je predsednik Zveze sindikatov Novo mesto Franci Borsan podelil srebrni znak ZSS sindikalni konferenci Novoles. To odlikovanje je sindikalna organizacija lesnega kombinata Novoles dobila za večletno vzorno in učinkovito delovanje pri uresničevanju interesov članstva. Razen sindikalne konference so srebrni znak ZSS dobili še štirje člani našega kolektiva: Janko Goleš, Anton Špelko, Stane Štavdohar in Franc Brank. To odlikovanje je nedvomno veliko priznanje naši sindikalni konferenci, zato smo zaprosili predsednika sindikalne konference Antona Špelka za pogovor o delovanju sindikalne organizacije v kombinatu.

VPRAŠANJE: Tovariš Špelko, vi ste dolgoletni sindikalni delavec. Delujete v sindikalni organizaciji več kot 25 let. Povejte, prosim, kako je delovala sindikalna organizacija v času, ko je nastajal kombinat?

ODGOVOR: Razvoj sindikalne organizacije v sedanjem Novolesu je pravzaprav dvojen. Ne smemo namreč pozabiti, da je Novoles kot združeno podjetje nastal šele l. 1954. Spomnim se l. 1947, ko je nastala tovarna igrača v Novem mestu. Takrat smo v sindikatu morali ogromno delati. Morali smo reševati mnoga vprašanja. Imeli pa smo srečo, da je v tovarni delal tov. Franc Brank,

Tone Špelko

ki je bil sindikalni aktivist že pred vojno in je dobro poznal probleme delavcev. Takrat smo kot sindikat morali organizirati delovne akcije za izpolnitev plana. Nadalje smo si prizadevali, da bi delavci dobili čim boljše pogoje dela. Ne smemo pozabiti, da so bila to povojna leta, ko ni bilo niti orodja niti obleke niti tople hrane itd. Moram reči, da je v reševanju teh problemov sindikat naredil ogromno. Delali smo po svojem delovnem času. Delovali smo seveda tudi politično. Ko smo se l. 1954 združili v enotno podjetje, smo morali zaradi enotnega izvajanja zastavljenih nalog organizirati tudi enotno organizacijo. Takrat smo si zadali približno tele naloge: organizirati rekreacijo za naše delavce, organizirati podporo šibkim delavcem, predlagati vodstvu podjetja izboljšanje pogojev dela za delavce. Organizirali smo tudi preskrbo ozimnice. To je bila velika naloga, ki je ni bilo mogoče enostavno izpeljati. Ko smo se leta 1964 preselili v Stražo, se je podjetje, ki je takrat štel 700 delavcev, začelo naglo širiti in številčno naraščati. S tem so naraščale tudi naše naloge. Začeli smo tesno sodelovati v kreiranju tarifne politike, sodelovali smo pri reševanju zdravstvenih problemov. Nasplošno smo bili povsod prisotni.

VPRAŠANJE: Kako je sindikalna organizacija sodelovala z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami?

ODGOVOR: Moram reči, da je bilo sodelovanje med sindikatom in

ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami ter z vodilnimi in vodstvenimi strukturami precej dobro in na višini. Ni bilo akcije, v kateri ne bi sodelovali. Ker smo v podjetju imeli več reorganizacij, se je tudi sindikat našel večkrat v novih okoliščinah. Takšne spremembe in reorganizacije so nas vedno pripeljale do še tesnejšega sodelovanja z vodstvenim in vodilnim kadrom v kombinatu.

VPRAŠANJE: Kako pa danes deluje sindikalna organizacija v kombinatu?

ODGOVOR: Naša današnja sindikalna konferenca je sestavljena iz vseh predsednikov osnovnih organizacij in delegatov iz delovnih skupin. Prav zaradi tega in takšne sestave našega centralnega odbora tako tesno sodelujemo med sabo. Osebnost si ne znam predstavljati, da bi moglo priti do nesoglasja med nami, čeprav so nam včasih očitali, da se nismo dovolj hitro reorganizirali po novih ustavnih načelih in da nismo sledili razvoju samoupravljanja v podjetju. Mi smo kot konferenca tesno sodelovali pri izdelavi samoupravnega sporazuma o konstituiranju temeljnih organizacij združenega dela. Bili smo v Novolesu prvi, ki smo zagovarjali, da je v kombinatu treba oblikovati več kot tri TOZD. Dobro smo preštudirali ustavo in vedeli, da se TOZD mora formirati tam, kjer je proizvodnja zaključena.

VPRAŠANJE: V sindikalni konferenci deluje 7 komisij. Kakšno delo opravljajo te komisije?

ODGOVOR: Res je, pri nas imamo 7 komisij, ki tesno sodelujejo z vsemi delavskimi sveti, z drugimi samoupravnimi organi, posebej pa z delovnimi skupinami. Te komisije imajo posebne naloge. Recimo zdravstvena komisija. Ta komisija je zelo delavna. Ima svoj fond, s katerim samostojno razpolaga in pomaga rekreirati delavce, ki so zboleli pri delu v Novolesu. Mislim, da je to ena od oblik, kako naj se upošteva minulo delo. Ta komisija je v kratkem času veliko naredila. V najrazličnejših domovih je preskrbela mesta za mnoge delavce, tako da se jaz osebno čudim, kako je mogla v tako kratkem času toliko narediti.

Imamo tudi komisijo za proslave. Ta komisija organizira proslavo za dan žena, dan krvodajalcev, dan borca in pod. Čeprav smo mnenja, da se te akcije morajo odvijati v TOZD, izkušnje kažejo, da je mnoge akcije treba organizirati skupno, zlasti še vse solidarnostne akcije. Takrat so kriteriji enaki in rezultati so neprimerno boljši.

VPRAŠANJE: Kako sindikalna konferenca sodeluje v organizaciji proslave 30. obletnice zmage nad fašizmom in 30-letnice Novolesa?

ODGOVOR: Na sestanku konference smo že na začetku leta sklenili, da se bomo vključili v vse akcije, ki bodo organizirane ali na občinski

ravni ali v podjetju. Saj smo bili mi – sindikalna konferenca – tisti, ki smo proslavo predlagali delavskemu svetu podjetja! Do zdaj je že mnogo narejenega in prepričan sem, da bo sindikat vsestransko prispeval v organizaciji proslave.

VPRAŠANJE: Kaj to visoko odlikovanje, ki ste ga dobili, pomeni za sindikalno konferenco?

ODGOVOR: Prvega maja je republiška konferenca odlikovala našo konferenco s srebrnim znakom sindikatov. Tako smo bili edina sindikalna konferenca v občini, ki je to visoko odlikovanje dobila v jubilejnim letu osvoboditve in zmage nad fašizmom. S tem smo dobili priznanje, da smo dosledno izpolnjevali samoupravne akte, da smo se angažirali za uresničevanje samoupravnih pravic, da smo na demokratičen način onemogočali vse tiste, ki so odkrito ali podtalno delovali proti samoupravljanju. Prav zaradi tega delovanja je naš občinski odbor predlagal našo konferenco za nagrado. Razen tega so še bili odlikovani: Janko Goleš, Stane Štavdohar, Franc Brank in jaz.

VPRAŠANJE: Kakšni so vaši osebni občutki v trenutku, ko je organizacija, ki jo vodite, dobila to visoko priznanje?

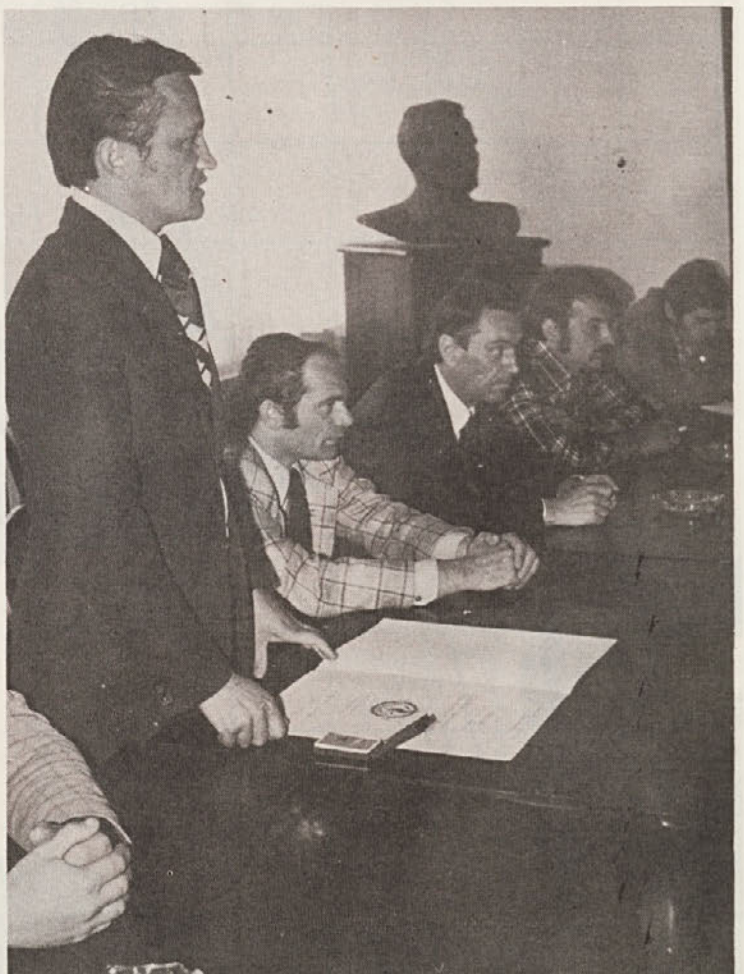
ODGOVOR: Občutek, da si odlikovan, je nekaj izrednega, mislim neponovljivega. Mi v sindikalni organizaciji smo vedno mislili, da nismo dovolj naredili, da bi morali še več. Odlikovanje me je presenetilo, ker ga res nisem pričakoval, kljub temu da v sindikatih delujem že več kot

25 let. Prvič, ker imam občutek, da smo dislocirana organizacija in kot taka nevidna za vse akcije, ki jih naredimo. Moram reči, da dobiti odlikovanje ni majhna stvar. Vse to nas veseli, seveda tudi mene, ker to pomeni, da tudi drugi vidijo, kako in koliko delamo.

VPRAŠANJE: In za konec, povejte nekaj osebnih vtisov o vašem delovanju v sindikatih?

ODGOVOR: Akcije, ki smo jih organizirali v sindikatih, so bile vedno vesele akcije. Med nami je bil včasih tudi kdo, ki ni bil vnet za delo. Bolj od rok mu je šla kakšna organizacija. Tako se spomnim nekoga, ki je imel za delo dve levi roki. Šli smo odkopavat vodovod. Nismo imeli niti kruha niti pijače. Naenkrat se je ta tovariš „izgubil“ in dolgo ga ni bilo, potem pa je prinesel veliko pijače in tri hlebce. Po končanem delu smo se veselili do jutra, saj smo imeli parolo „hitro naredimo, da se potem lahko veselimo“. Razen kina takrat v Novem mestu nismo imeli zabave. Prav zaradi tega je sindikat pogosto organiziral izlete in veselice. Moram pa reči, da je pred leti sindikat na kulturnem področju deloval več kot danes. Imeli smo dramsko in tamburaško skupino. Nasploh smo se kulturno veliko angažirali. Imeli smo kuharske in šiviljske tečaje, organizirali smo večerne šole in pouk za te šole ter spodbujali tiste, ki so te šole obiskovali. Z eno besedo: to so bili nepozabni časi in ni mi žal, da sem se ta čas toliko angažiral v sindikatih.

I. Kr.

Franci Borsan predsednik ZS Novo mesto čestita sindikalni konferenci Novolesa na srebrnem znaku Zveze sindikatov Slovenije.

OB 30-LETNICI ZMAGE NAD FAŠIZMOM IN 50-LETNICI IZHAJANJA GLASILA „KOMUNISTA“

Jubilej glasila revolucije

Letošnje jubilejno leto ob 30-letnici zmage nad fašizmom nam veva, da se kot člani ZK aktivno vključimo v praznovanje, posvečeno naši veliki zmagi, zmagi, ki jo je izbojevalo naše ljudstvo v krvavem boju s premočnim sovražnikom, a šibkejšim od želje vseh naših narodov, želje po osvoboditvi. Ob tem ne moremo mimo zgodovinskih dejstev.

Zveza komunistov – edina sila, ki je v teh zgodovinskih trenutkih ohranila enotnost, ostala z ljudstvom, je bila pripravljena organizirati in voditi boj proti fašističnemu okupatorju in njihovim domačim hlapcem. Politbiro CK KPJ je že 10. aprila 1941 sprejel sklep, da bodo pri CK ustanovili vojaški komite na čelu z Josipom Brozom-Titom. Pet dni za tem, 15. aprila 1941, se je CK KPJ obrnil na ljudstvo z razglasom, na katerem je pisalo: „Ne obupajte, temveč še bolj strnite svoje vrste, z vzdignjeno glavo pričakajte tudi najhujše udarce! Komunisti in ves delavski razred Jugoslavije bodo vztrajali do končne zmage v prvih vrstah boja proti osvajalcem!“ – nekaj dni kasneje pa je v drugem razglasu pisalo: „V zbor! V teh usodnih dneh je treba združiti vse naše sile v boju za naš obstoj.“ Za jugoslovanske komuniste, ki so se vzgajali v ljubezni do pridobitev oktobrske revolucije in duhu proletarskega internacionalizma je – takrat, ko so pripravne za vstajo šle proti koncu – napad na prvo socialistično deželo pomenil novo spodbudo za začetek odločilnega boja vseh revolucionarnih in antifašističnih sil proti najbolj mračnim silam, ki so zagrozile človeštvu. Dejstvo, da je 22. junija stopila v vojno še Sovjetska zveza, je močno vplivalo na borbenost in polet ljudskih množic Jugoslavije. Kmalu zatem je bilo ustanovljeno vodstvo vstaje na čelu z generalnim sekretarjem partije Josipom Brozom-Titom, 4. julija 1941 pa je bil sprejet sklep o začetku oboroženega boja. Nekaj dni za tem je plamen vstaje zajel vso državo od Slovenije do Makedonije.

Pridobitve osvobodilne vojne so bile uzakonjene na II. zasedanju AVNOJ leta 1942 v Jajcu. Zmaga nad fašizmom je tako postala simbol naše stvarnosti. Dovolj je pogledati človeško in gmotno škodo in že lahko ocenimo prispevek Jugoslavije v tej borbi. Za uničenje okupatorja je dalo življenje 305.000 borcev NOV, 425.000 pa je bilo ranjenih, vsak deveti Jugoslovian (1.706.000) je izgubil življenje v vojni. Fašisti so za seboj pustili opustošenje, razdeljali so gospodarstvo, kulturne in zgodovinske spomenike, škoda je znašala 46,9 milijard dolarjev (po tečaju iz leta 1938) za Sovjetsko zvezo in Poljsko je tako Jugoslavija pretrpela največje človeške in materialne žrtve.

Vsak narod in vsako obdobje imata svojega vizionarja in sanje o

prihodnosti, ki si jo drznejšo izbojevati. Za delavski razred, narode in narodnosti Jugoslavije je tak vizionar naš tovariš Tito. Opirajoč se na nauke tvorcev znanstvenega marksizma (Marsa, Engelsa, Lenina) s pogumnostjo in odločnostjo resničnega revolucionarja in vojskovođe vseljudeke vojne, izhajajoč iz posebnih družbenih in političnih razmer svoje države je znal izbrati smer in sredstvo revolucionarnega boja in jo na čelu partije delavskega razreda, narodov in narodnosti svoje države z uspehom pripeljal do zmage naš revolucionarni in osvobodilni boj ter nas še naprej na čelu ZK pripeljal v našo socialistično stvarnost. V osvobodilni vojni v letih 1941 in 1945 smo izbojevali temeljne družbene pridobitve, ki so v celoti opredelile vso povojno in nadaljnjo smer razvoja države. Že med vojnima so se začeli bistveno spreminjati lastninski odnosi, ki so organi oblasti konfiscirali premoženje vojnih zločincev, industrijcev in veleposestnikov, ki so sodelovali z okupatorjem. Takoj po vojni smo izvedli zemljiško reformo in nacionalizacijo. Danes proizvajamo sredstva družbene lastnine. V tridesetih letih se je Jugoslavija družbeno, gospodarsko in kulturno izredno razvila. Iz nekdanje zaostale tipično agrarne dežele (80 % kmečkega prebivalstva) je zrasla v srednje razvito državo. Prišlo je do premikov prebivalstva (preselejanja iz vasi v mesto), kakršnih ne poznamo v zgodovini.

Ob 30-letnem jubileju zmage ima Jugoslavija tako sebi, kakor tudi sve-

tu kaj pokazati. V njej je zrasel sodoben delavski razred, družbeni proizvod države se je v zadnjih 30 letih povečal skoraj za 6-krat, število zaposlenih pa za 4-krat. Jugoslavija se je uvrstila v skupino držav z najvišjo stopnjo gospodarske rasti v svetu v zadnjih dveh desetletjih s 7,7 %. Jugoslovska industrija sedaj v manj kot enem mesecu proizvede več, kot je proizvedla v letu 1939. Trgujemo z več kot 100 državami, od tega 88 % odpade na proizvode visoke predelave in polizdelke. Sezidanih je 2 milijona novih stanovanj, poraba električne energije je 74-krat večja kot pred vojno. Z 294.000 študenti letno na fakultetah in visokih šolah sodi Jugoslavija med države z najbolj dinamičnim povojnim razdobjem visokega šolstva. Veliki so tudi dosežki v znanosti, kulturi, umetnosti, izrazito se je izboljšal življenjski standard delovnih ljudi.

V preteklih letih je Komunist prehodil isto pot kakor v enakem obdobju Komunistična partija oz. Zveza komunistov Jugoslavije. Biti glasilo revolucionarne partije, njeno orožje v boju za uresničevanje vloge avantgarde delavskega razreda je pomenilo deliti usodo partije, dobiti udarce, se zavzemati za uresničevanje zastavljenih nalog. Komunist – glasilo osveščenih ljudi se je pojavil in so ga zadržali, vendar pa ga niso nikoli dokončno uničili. Vedno je vztrajal, ker je vztrajala tudi partija. Gre za obdobja, v katerih se je z vso odločnostjo utrjevala zavest o odgovornosti časnika kot revolucionarnega orožja partije v boju za resnično in neposredno oblast delavskega razreda Jugoslavije, hkrati pa je bilo to tudi obdobje in čas najplodnejšega ustvarjanja v časniku, širjenju njegove navzočnosti in vpliva med partijskim članstvom, med delovnimi ljudmi in ljudstvom. Ostati zvest svojemu imenu pomeni danes nenehno borbo za socialistično samoupravljanje, za krepitev stabilnosti Jugoslavije kot bratske skupnosti enakopravnih narodov in narodnosti kot neodvisne in neuvrščene države.

Borba komunistov in njihovega glasila ni nikoli poznala umikanja, tudi ne v mračnih časih politične brezpravnosti in policijskega terorja, surovega dušenja delavskih množic, v času oseke revolucionarnega gibanja. Pred pol stoletja januarja 1925 se je POJAVILA PRVA ŠTEVILKA „KOMUNISTA“, osrednjega glasila KPJ. Beseda in misel naše partije sta bili vselej zlitii z akcijo, z borbo. Kot rdeča nit se vleče dejstvo, da je list skladno z razmerami, v katerih je delovala KPJ, sestavni del celotnega idejno-političnega boja naprednih sil, ki jih je vodila partija od njenega nastanka skozi II. svetovno vojno vse do današnjih dni. „Komunist“

pomeni nedvomno revolucijo jugoslovskega tiska, saj je vir nenehnih navdihov za ustvarjalnost v naših socialističnih samoupravnih informativnih glasilih. Kot list delavskega razreda je bil vedno v našem življenju. Komunist je dal viden prispevek boju ZKJ, ki se je začel z enaindvajseto sejo predsedstva ZKJ, pismom tovariša Tita in izvršnega biroja. Zveza komunistov Jugoslavije je danes zavzeta z bojem za izvrševanje sklepov desetega kongresa in ustave SFRJ, od koder izhajajo tudi najpomembnejše naloge „Komunista“ kot našega informativnega sredstva, kajti razvit in sodobno opremljen sistem obveščanja močno vpliva na zavest ljudi, s čimer so se povečale obveznosti in družbena odgovornost našega tiska, publicistike in založniške dejavnosti časnikarjev in delavcev na področju obveščanja. Komunist ima veliko vlogo in odgovornost v boju delavskega razreda in delovnih ljudi naše države, ki jih vodi ZKJ in tov. Tito pri graditvi novih družbenih odnosov, zasnovanih na socialističnem samoupravljanju. V vsakdanji angažiranosti za razvijanje socialističnega samoupravljanja morajo marksistično usmerjeni in samoupravno opredeljeni časnikarji kazati na enotnost interesov družbe, boja delavskega razreda in idejnopolitične usmerjenosti ZKJ.

Boriti se moramo za to, da bo tisk, radio in televizija nenehno aktivno orožje v rokah delavskega razreda in njegove avantgarde kot tudi drugih organiziranih socialističnih sil v boju za uresničevanje interesov in smotrov naše socialistične samoupravne družbe. Komunist mora torej kot glasilo ZKJ veliko bolj kot doslej izražati izvorno delavsko besedo. Dopisom in pismom, kritikam in predlogom delovnih ljudi v družbenih pojavih in problemih mora list ponuditi precej več prostora.

Odločneje mora prodreti v delavsko okolje, da ga bodo tam več brali, da bo izražal potrebe združenega dela v mestu in na deželi. List se mora dokončno odpreti, postati tribuna samoupravljalcev, ki bolj in bolj upravljajo družbene zadeve delavcev iz neposredne proizvodnje, tehnikov, inženirjev in ekonomistov, prosvetnih, znanstvenih in drugih delavcev. Da bi bil list še bolj bran, morajo časnikarji komunisti gojiti jasno in razumljivo besedo, odkriti in jedrnatno izražanje, ustvarjalno misel. Le tako, z združenimi močmi bralcev in časnikarjev, nam bo uspelo marksistično misel, težnje socialistične revolucije in cilje naše samoupravne družbe postaviti za temelje našega informativnega sistema, ki je prvi pogoj za uresničevanje komunistične akcije, uresničevanje boja za odločilno pozicijo delavskega razreda.

Ivan Šubic - Kolona

Za boljši red in disciplino

Na zadnji seji delavskega sveta podjetja je delavski svet sprejel vrsto ukrepov za izboljšanje osebnih dohodkov in izboljšanje discipline. Uvodno obrazložitev o tem je podal gen. direktor Jože Knez. Njegovo besedo prinašamo v nekaj skrajšani obliki.

Kar se prodaje tiče, je april najslabši mesec. Ker osebne dohodke oblikujemo tako, kakor nam jih omogoča gospodarsko stanje, je jasno, da je gospodarska situacija, v kateri smo, velik zatesnjevalni limit za kakršnokoli odločitev.

Drugo vprašanje, ki smo ga morali rešiti, je vprašanje osebnih dohodkov ne glede na gospodarsko stanje v kombinatu. V mislih imam osebne dohodke kot kategorijo, ki se odvija izven naše ekonomske sposobnosti. Tu predvsem mislim na dviganje osebnih dohodkov izven Novolesa, mislim na regijo, panogo in republiko. Gotovo moramo reči, da naši osebni dohodki niti v zadnjih treh mesecih lanskega niti v prvih treh mesecih letošnjega leta ne sledijo zvišanju osebnih dohodkov zunaj Novolesa. To je pereče vprašanje, s katerim se naši delavci srečujejo in ga močno občutijo. Skratka gibanje cen na trgu je v nesorazmerju z dviganjem osebnih dohodkov na Novolesu. Stanje nam je samo narokovalo, da na em področju nekaj storimo.

Ko govorim o razhajanju osebnih dohodkov in cen na trgu, moram opozoriti še na

„Na zadnji seji delavskega sveta smo govorili tudi o disciplini in stanju v podjetju. Razloženo vam je bilo, v kakšnih razmerah delujemo v tem letu in tega danes ne mislim ponavljati. Pač pa mislim povedati in podčrtati, da situacija – takšna, kakršna je – ima odraz na naše osebne dohodke. Takoj, ko smo pristopili k razreševanju vprašanja osebnih dohodkov, smo se srečali s problemom, ki je realno prisoten pri nas. Najprej smo se srečali z njegovo ekonomsko razsežnostjo. To se pravi, da smo morali vedeti, koliko smo sposobni urejevati osebne dohodke v razmerah. Ko smo to vprašanje analizirali, nam je kalkulacija pokazala, da naše gospodarjenje ni posebno zadovoljivo, ni pa zadovoljivo in spodbudno zaradi tega, ker se proizvodnja in prodaja razvijata slabše, kot je predvideno s planom. Mi smo predvideli, da bomo osebne dohodke v letošnjem letu povečali za 10 %, vendar pod pogojem, če bomo realizirali plan.

V prvem tromesečju nismo realizirali planirane tretjine, ampak je realizacija bila manjša za 1,5 milijard st. din. Tudi april ne kaže spodbudne slike.

eno stvar, s katero smo se srečali pri naših razmišljanjih o zvišanju osebnih dohodkov. Srečali smo se s perečim vprašanjem proizvodnega reda na Novolesu. To je vprašanje, o katerem smo govorili že na dveh prejšnjih sejah delavskega sveta. Jasno je namreč vsakemu, da storilnost v podjetju ni rasla v sorazmerju z zvišanjem osebnih dohodkov. V lanskem letu smo OD zvišali za približno 15 %. Vprašanje storilnosti omenjam zaradi tega, ker paket, ki je pred vami, ureja tudi to vprašanje.

O vprašanju proizvodnega reda ste razpravljali na sejah delavskih svetov. O tem vprašanju ima gotovo vsaka TOZD svojo analizo in oceno. Moram pripomniti, da smo v dveh zaporednih resolucijah pozivali k zvišanju storilnosti, k zvišanju proizvodnega reda, pozivali smo k večjemu prizadevanju. Na žalost moramo danes ugotoviti in, žal, tudi priznati, da resolucije niso prinesle zelenega rezultata. V razpravah o tem vprašanju smo si bili enotni, da zgolj s pozivanjem ne bomo preveč naredili. Predlog, kako naj naredimo boljši red v Novolesu, je pred vami. Ta predlog je pravzaprav že omenjeni paket ukrepov.

Kar se tiče utrjevanja proizvodnega reda, je predviden pravilnik o prisotnosti na delu. Drugi pravilnik je pravilnik o obračunavanju izdelkov. Njegov namen je, da prinese večji red v koriščenju materiala, v kvaliteti izdelave, zmanjša škart in popravila v proizvodnji. Ta popravila nam že dlje časa odjemajo proizvodne kapacitete in s tem seveda tudi osebne dohodke.

Da bi v perspektivi zboljšali splošni nivo ekonomike v podjetju, smo predvideli dva pravilnika, in sicer pravilnik za premijo v proizvodnji in prodaji ter spremembe pravilnika o stimulaciji, da to stimulacijo naredimo bolj selektivno s tem, da bolj plačujemo tiste, ki so se bolj izkazali, a manj tiste, ki so se manj izkazali. In končno smo predlagali še linearno povečanje OD za 5 %.

Tako je namen urediti osebne dohodke odvisen od treh glavnih elementov: od linearne povečanja cen po enoti, od doseganja premije za proizvodnjo in prodajo in od dodatka za prisotnost ter delno tudi od spremenjene stimulacije, ki pa ne obsega vseh, pač pa samo tiste, ki so po pravilniku upravičeni do stimulacije. Če sedaj pogledamo, koliko bo delavec dobil, če bo deloval kompleten paket ukrepov, je to videti približno takole. Tisti, ki bo opravičil dodatek za prisotnost pri delu, bo dobil 10 %, če bo izvršen plan prodaje in proizvodnje – premije nadaljnjih 5 %

in še 5 % linearne povečanja. Tisti, ki te prisotnosti ne bo imel, bo dobil samo linearno povečanje in še procent izvrševanja plana. Tam, kjer se plan ne bo izvršil in kjer delavec ne bo prisoten, bo zvišanje seveda samo še 5 %.

Računamo, da bomo tako zvišali OD za 12 %. Točen izračun je izredno težko napraviti, ker na zvišanje vpliva ogromno

V „paketu“ sprememb pri urejevanju vprašanj, ki so povezana z OD, je bila tudi sprememba in dopolnitev pravilnika o stimulaciji, ki določa tudi merila za izračun stimulacije tistim delavcem, od katerih je v največji meri odvisen poslovni uspeh TOZD in podjetja. To so predvsem neposredni in posredni organizatorji proizvodnje, vodstveni in vodilni delavci, vodje oddelkov, komercialisti in strokovni delavci v TOZD in podjetju.

Pri spremembah in dopolnitvah tega pravilnika gre predvsem za poenotenje kriterijev in postopkov. Spremembe imajo namen, da bi situacija postala bolj selektivna, bolj dinamična in bolj stimulativna za vse tiste delavce, ki lahko s svojimi odločitvami veliko prispevajo k boljšemu poslovanju. Bistvena dopolnitev v pravilniku daje možnost razvrščanja posamezne TOZD v 3 vrednostne kategorije, česar do sedaj pravilnik ni upošteval, in s tem omogoča večji razpon med posameznimi TOZD. Razponi so opredeljeni s faktorji, ki imajo vrednost 0,75, 1,00 in 1,25, kar je odvisno od doseženega kriterija posamezne TOZD za določeni mesec.

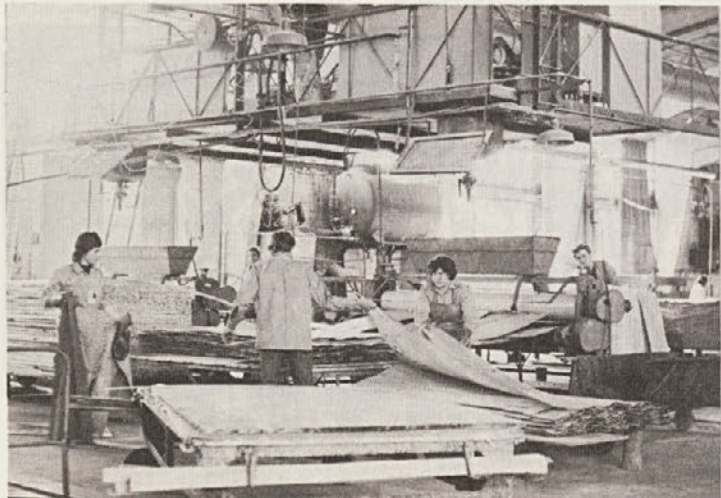
Pomembna novost v pravilniku je določilo, da bo v bodoče na vsakih 6 mesecev korekcija stimulacijske liste na delavskih svetih TOZD in DSSS. Možni bodo popravki ali tako, da se bo spremenila upravičenost posameznika do stimulacije ali pa se bo spremenila vrednost faktorja posameznega stimulanta.

Pri spremembah bo zagotovljena enotnost postopkov in bodo upoštevana izhodišča, merila in kriteriji.

Tudi glede višine izplačila stimulacije je urejeno v pravilniku in sicer tako, da stimulacije ni, če ni ustvarjen čisti netto dohodek, oziroma je stimulacijo možno izplačati v tekočem mesecu največ do 10 % od doseženega netto dohodka podjetja v preteklem mesecu.

Ostala določila, ki govorijo o upravičenosti do stimulacije, bodo še naprej v veljavi po prvotnem pravilniku. Prav tako še velja, da praviloma ni plačila za delo v podaljšanem delovnem času za vse, ki prejemajo stimulacijo. Za vsak primer posebej pa obravnava odobritev plačila nadur delavski svet TOZD ali DSSS.

činitelj. Naš predlog tako odpira precejšnje možnosti za zvišanje OD, vendar to od nas zahteva izvršitev določenih nalog. Seveda s tem paketom nismo odpravili vseh vprašanj, ki se nanašajo na osebne dohodke. Pred nami je še veliko odprtih vprašanj, ki jih bo treba še rešiti.“

Ukrepi imajo namen predvsem zboljšati proizvodni red

Obisk onkraj „velike luže“

V aprilu sta se tovariša dipl. ing. Vili Pavlič in Slavko Vidmar st. mudila v Združenih državah Amerike. Na tej zelo pomembni poti sta obiskala praktično vse Novolesove kupce onkraj „velike luže“. Na tem potovanju sta prišla do mnogih novih spoznanj: Kar se je pri njunem obisku jeseni lanskega leta nakazovalo kot možnost, se je začelo uresničevati. Zaposlili smo tovariša Pavliča za pogovor, o vsem kar bi bilo najbolj zanimivo za naše bralce.

„Obisk je bil predvsem komercialnega značaja, da si zagotovimo proizvodnjo in prodajo za drugo polletje za tovarno drobnega pohištva in da tej TOZD omogočimo bolj planirano proizvodnjo, kot je bila doslej. S tako trdno proizvodnjo bomo namreč lahko omejili tiste neprijetne pojave, ki smo jih imeli ob koncu lanskega leta.

KRIZA ŠE TRAJA

Najprej bi povedal nekaj o splošni gospodarski situaciji v Združenih državah Amerike. Že v jeseni sem poročal, da je to stanje krizno, da gre za močno gospodarsko recesijo. Recesija je od jeseni do danes dobila še močnejše, ostrejšje oblike. To se kaže predvsem v stalno rastoči inflaciji, v naraščanju življenjskih stroškov in v plačah, ki že dolgo stagnirajo. Brezposelnost narašča in je že presegla 9 %, tako da je danes v ZDA čez 8,5 mil. brezposelnih, medtem ko imajo nekatere zvezne države, kot so na primer New York, več kot 12 procentov brezposelnih. To je že alarmanten nivo. Stanje še ni tako čisto, da bi lahko rekli, ali je ta kriza že na dnu ali gre še proti dnu. Še vedno ne vemo, kje se bo kriza ustavila ali bodo kazalci še ostrejši ali se bo to ustavilo na sedanji ravni. Poznavalci ameriških razmer nimajo enotnega mnenja o tem. Moj osebni občutek je, da Amerika še ni dosegla dna krize, ampak se dnu bliža.

Zaskrbljivo je, da ameriška vlada še ni podvzela nobenih resnih ukrepov za stabilizacijo gospodarstva. So manjši poskusi, da bi poživile povpraševanje, vendar so ti ukrepi manjšega obsega predvsem kot povračilo enega dela davka, nižje obrestne mere za odjemalca kreditov za gradbeništvo in podobno. Kot vemo, gradnje vedno pomenijo pozitivne premike v splošni potrošnji v končni fazi tudi v potrošnji pohištva.

MOČNA KONKURENCA

Če pogledamo razmere na trgu s pohištvom, lahko ugotovi-

vimo, da so še bolj kritične. Večina Ameriških proizvajalcev pohištva dela danes s 50 % in manjšo kapaciteto. Ko smo bili v ZDA, smo bili priče zapiranju mnogih tovarn, tudi tako renomiranih, kot so Autentic, Singer in druge. Boj za kupca je izredno hud. V prodaji pohištva ni več fiksilnih cen, temveč je prevladal sistem licitacij. Kupci to izkoriščajo. Poleg tega je tam še izredna konkurenca Ameriških proizvodov ter izdelkov z območja Pacifika, ki prodaja sorodne programe tudi 40 % ceneje kot mi. Konkurenca je znatna na zahodni obali, prodira pa tudi proti našim tradicionalnim punktom v srednji in vzhodni Ameriki.

Močno je padla tudi cena surovine. Cena surovine na ameriškem trgu je nižja za 30 % od cene surovine na našem trgu. To je vzrok več, da se bojimo jutrišnjega dne. Če upoštevamo še nerealno pariteto dolar – dolar, nismo dovolj stimulirano kot izvozniki, povrhu pa nas bremenijo še dosti večji stroški surovin in repromateriala. Na trgu s pohištvom se, tako se zdi, razmerja ne bodo kmalu bistveno spremenila. Gradbena industrija ima v letošnjem letu najnižji obseg gradnje v zadnjih tridesetih letih.

NOVOLES IN AMERIŠKO TRŽIŠČE

Lahko rečemo, da ima Novoles relativno boljši, ugodnejši položaj od vseh ostalih proizvajalcev in prodajalcev na ameriškem trgu. Razlog je preprost: gugalnik ne sodi med pohištvo, ki ga kupujejo ob vselitvi, ampak je potrošno blago, ki ga Američan kupuje ob raznih priložnostih, kot so Novo leto, božični prazniki, rojstni dnevi in pod. Zagotovili smo prodajo proizvodnje za drugo polletje. Zato se lahko zahvalimo naši pravilni poslovni politiki, ko smo ob koncu lanskega leta deloma znižali cene naših proizvodov. Tako smo ohranili interese kupcev, obdržali smo se na trgu in ostali konkurenčni ameriškim proizvodom. Poleg tega smo iskali nove možnosti za nove variante v proizvodnji in rezultat tega je, da ima danes

Novoles proizvodnjo, iz katere lahko ponudi gugalnike od najcenejših do najdražjih, česar zdaj ne more nobena druga firma, ki smo jo zasledili na trgu.

Seveda so tudi naši kupci začeli intenzivneje obdelovati trg, dajejo večja sredstva za reklamo, kar je že rodilo sadove. To še ne pomeni, da nas ne čaka še vrsta nevarnosti in čeri, ki izvirajo iz Novolesa in nevarnosti, ki izhajajo iz splošne gospodarske in tržne situacije.

ODPRAVITI MALOMARNOST

Če govorimo o stvareh, ki rušijo te plane mislim predvsem na reklamacije. Vemo, da so bile reklamacije v zadnjem času v nadpovprečnem obsegu. Reklamacije pomenijo za naše kupce izredne obremenitve za nadaljnji prodor na trg, saj so kupci obremenjeni z nekurantnim blagom. Rezultat tega je, da kupci izgubljajo naročila a ni možnost prodaje. Zato moramo posvetiti največjo pozornost reklamacijam in jih v najkrajšem roku odpraviti.

Drugi problem so neažurne dobave. Ugotavljamo, da planiranje in realizacija tega plana nista nikdar enaka. To povzroča, da komerciala ne izpolni svojih obljub, s tem pa kupce spravljamo v vse večje težave. Nujno je, da vodstvo in vsi odgovorni v TOZD – TDP vztrajajo pri izvajanju mesečnih planov ne glede na to, ali se to doseže v delovnem času, v prostih sobotah, v nedeljah ali celo ponoči.

Dolgi proizvodni ciklusi, ki smo jih imeli lani in predlanskim, so se pokazali v današnjih razmerah za nesprejemljive. Kupec mora danes razpolagati s celotnim programom. Kupcu moramo nuditi ves asortiman, da bi mogel realizirati vsako naročilo. Do danes dostikrat ni bilo tako, zato so naši kupci (grosisti) dostikrat izgubljali naročila.

V kolektivu moramo odpraviti drobne malenkosti. Se pravi, da moramo poostriji kontrolo odpreme – dokončno kontrolo pred pakiranjem. Treba je natančneje pregledati vsak kos. Zavedati se moramo, da nas bodo visoka kvaliteta, prilagodljivost na trgu in ažurnost v dobavah obdržale na trgu. Poleg tega je potrebno konsolidirati proizvodnjo in posvetiti večjo pozornost smotrni izrabi zmog-

ljivosti. Potrebno je doseči vrhunsko kvaliteto v obdelavi in finišu. Priprava novih vzorcev mora biti ažurna. V neposredno proizvodnjo bomo morali vložiti večjo strokovnost in zaostri sistem osebne odgovornosti v proizvodnji in prodaji.

AMERIŠKI KUPCI

Omenil sem, da smo na poti obiskali vse naše kupce od Los Angelesa do Montreala v Kanadi – Začeli smo v Los Angelesu pri enem od naših najstarejših kupcev. Od tod smo šli v Huston, kjer ima Slovenijales montažno podružnico. Tu je montaža izredno dobro organizirana. Smatram, da je kadrovska zasedba v redu in da je osebe izredno marljivo. Ljudje, ki vodijo podjetje, so garancija uspešnega razvoja. Iz Hustona smo šli v New York. Reči moram, da smo z razgovori zelo zadovoljni. Zarisali smo obrise dolgoročnega sodelovanja. Obiskali smo tudi sejem v HIG POINTU. To je bil spomladanski sejem, ki je najboljši barometer za posle v pohištveni trgovini. Izkazalo se je, da so rezultati spomladanskega sejma enaki jesenskim rezultatom, kar pomeni, da prodaja ne gre naprej. Če so bili sklenjeni kakšni posli, gre zlasti za priložnostne posle z izrednim popustom in na dolge odplačilne roke. V New Yorku smo si ogledali montažo regalov in od tam nadaljevali pot v Boston in Montreal.

Za konec smo hoteli vedeti še nekaj: Kakšni so osebni vtisi o Ameriki. Tovariš Pavlič je to povedal: „Moj vtis je, da je Amerika izredno utrujajoča in utrudljiva dežela. Zdi se mi, da ima povprečni Američan dosti manj od življenja kot povprečni Slovenec. Zato toliko bolj občudujem vse te naše ljudi, ki zastopajo interese jugoslovanskega gospodarstva v Ameriki, da vzdržijo in da ob tej napetosti, dirki in krizni situaciji še uspešno delujejo.“

Amerika gotovo naredi na človeka močan vtis, zlasti njena tehnika, gradbeništvo, prostranstvo, splošno materialno bogastvo. Izredno porazen pa je vtis o življenju v Ameriki in o smislu življenja. Povprečni Američan je prežet z „biznisom“, to pomeni, kako iz enega dolarja narediti dva, iz dveh pet, iz petih dvajset. Zmanjkuje pa mu časa za drobne človeške radosti, vrline in navade, kakršne poznamo mi.

Ali res tako

Na zadnji seji je delavski svet podjetja v razpravi o realiziranih točkah s prejšnje seje kar nenavadno dolgo časa posvetil vprašanju o dveh dneh dopusta. Nimamo namen govoriti o tem, ali se vprašanje o dveh dneh dopusta opravičeno tako dolgo vleče. Na seji predsednikov delavskih svetov 22. 5. 1975 je bilo to vprašanje že rešeno.

Gre za po našem mnenju bolj bolečo in pomembnejšo stvar. Prišla je v preizkušnjo naša solidarnost. Morda je dobro in prav, da je prišla v tem trenutku. Delegacija žage Straže je na že omenjenem sestanku delavskega sveta podjetja takole nastopila: „O vprašanju dveh dni dopusta imamo svoje stališče: na naši TOZD je največ delovnih mest s težavnimi delovnimi pogoji, zato zahtevamo, naj ta dva dneva dopusta ostaneta.“

Imeti svoje stališče do problema je pravica, je samoupravna pravica slehernega delavca, vsake TOZD. Vendar so nam tovariši z žage Straže rekli še tole: „Če ne bomo dobili tistih dveh dni dopusta, se ne bomo več udeležili solidarnosti v Novolesu.“

Na takšno stališče žage Straža je prvi reagiral generalni direktor Jože Knez, ki je med drugim rekel: „Takšnega reagiranja v Novolesu do zdaj nismo poznali. Čas je, da se o tem vprašanju pri glasovanju uskladite tako ali drugače. Kakor vi postavljate izhodišče – če tega ne bo, kar zahtevamo, ne boz naše strani solidarnosti – je po mojem mnenju napačna iztočnica. Takšna iztočnica pomeni, da se lahko razidemo, ker skupaj nimamo več kaj iskati.“

Zdi se nam namreč, da so tovariši iz žage Straže nekaj pozabili. Pozabili so, da je Novoles solidarnostna tvorba. Zgodovina našega kombinata nas je že večkrat učila da smo za lepši jutri morali najbolj skrbeti takrat, ko je temu ali onemu obratu, tej ali oni TOZD in Novolesu prav dobro šlo. Delamo namreč v takšni panogi, ki je ne krasi stabilnost, vendar za to nismo krivi prav mi delavci v lesni industriji.

Drugič, kako je mogoče, da so tovariši na žagi v Straži pozabili, da ima prav njihova TOZD od vseh največjo interno realizacijo v Novolesu. Želeli bi biti prepričani, da je napačna iztočnica bila resnično samo slučajna. Solidarnost se izkaže v najtežjih trenutkih. Slovenski ljudski pregovor namreč pravi: Dvakrat da, kdor hitro da.

IVAN KRASKO

NOVOLES

NA SPLOMADANSKEM ZAGREBŠKEM VELESEJMU

Na spomladanskem velesejmu smo letos prikazali pohištveni program TOZD: TPP, TSP, TPI.

TPP se je predstavila z modernim in stilnim pohištvo – Špela spalnico, Helga jedilnico, Helga dnevno sobo ter novo Helga spalnico (nova sestava, nova barva, nova fronta).

TSP je predstavila Como predsobo, Como dnevno sobo, Nancy spalnico v beli barvi z novo garderobno 4-delno omaro, prostostoječo in običajne višine ter dve pisalni mizi z Dvora.

TPI je prikazal 5 ambientov različnih predsob, skomponiranih iz garderobnih elementov in boksov v vseh 4 barvah.

Govorilnica (oz. službeni prostor komerciala) je bila opremljena s Como sedežno garnituro. Na letošnjem spomladanskem velesejmu je bilo med pohištveniki na splošno opaziti in čutiti gospodarsko situacijo. Programi so se ponavljali, bili so stari, več kot 50 % vsega pohištva je imelo skupni imenovalec: tako imenovane stilske sisteme omarastega pohištva s spremljajočim pohištvo. Novitet praktično ni bilo opaziti. Ker je bilo obiskovalcev sejma sorazmerno malo, velja omeniti, kako zelo so si nekateri razstavljalci prizadevali, da jih ne bi nihče od mimoidočih zaobšel. Da bi bila predstava

lažja, moram omeniti, da je sejem, ki je odprtega tipa, dajal videz, da je namenjen poslovnim ljudem in ne tudi široki množici (po majhnem številu obiskovalcev sodeč).

MARTA RAČEČIČ
dip. ing. arh.

PLASTEX 1975

V okviru spomladanskega Zagrebškega velesejma je bila letos specializirana prireditev PLASTEX. Novoles je sodeloval prvič s programom tovarne akrilnih plošč v Trebnjem na 16 m² razstavnega prostora.

Predstavili smo komplet asortiment akrilnih plošč (po barvah in kvalitetah) in polizdelek – svetlobne kupole. Razstavnici prostor je bil opremljen z mizicami, izdelanimi iz našega akrila, stoli iz kombinacije akrila in kovine ter svetilko iz dvoslojnega, doma narejenega akrila. Z dodatno opremo, izdelano iz akrila, smo skušali obiskovalcem nakazati nekaj možnosti finalizacije akrilnih plošč.

Razstavo samo je spremljal izredno uspeh katalog – prospekt.

MARTA RAČEČIČ
dip. ing. arh.

Grad Soteska ki so ga zažgali partizani 23.II.1943

Zgodovina Soteske

Letos proslavlja najstarejši Novolesov obrat Tovarna plastificirane iverice in žaga Soteska pomemben jubilej: 110-letnico nastanka. Redakcija našega glasila je zato zaprosila tov. Antona Viranta, dolgoletnega delavca na žagi Soteska, naj za naše glasilo pripravi obširnejšo zgodovino žage. Tovariš Virant se je odzval našemu pozivu in je pripravil material, ki obsega naslednja poglavja: zgodovino Soteske, nastanek žage v Soteski, delavsko gibanje in socialni položaj gozdnih in žagarskih delavcev, gozdni in žagarski delavci v NOB in obnova žage v l. 1945. Ta material, ki bo zanimiv predvsem za naše bralce, bomo objavljali v nadaljevanjih.

Dolina Soteske se razprostira zahodno od Novega mesta in severno od Dolenjskih Toplic. To je zelo globoka dolina, ki jo je voda v dolgih tisočletjih oblikovala v sedanjo podobo. Stisnjena je z ene strani med gozdove danes slavnega partizanskega Roga, z druge strani je gora Plešivica.

Pri vходу v to tesen stojijo tik ob Krki razvaline znamenitega soteškega gradu, znanega pod imenom turjaških gospodov. Na desni strani zelene Krke, pod „nogami“ ponosnega Roga, je stisnjena žaga Soteska. Na drugi strani Krke stoji v razvalinah grad nekdanjih gospodarjev okolice – Auerspergov.

Kljub občutku stisnjenosti je vsa okolica zelo lepa. V majhnem okvirju preseneti prekrasna slika narave. Soteška gora je vsa zasajena z vinsko trto. Kakor v pravljici so med vinogradi vinski hrami, kar daje dolini lepoto in mikavnost. V zadnjih letih je tu zrasel marsikateri vikend, ki mnogim v industrijskem hrušču utrujenim ljudem nudi oddih. Soteško podnebje je dokaj mило. Pomlad pride nekaj tednov prej kot drugod, vendar je v srcu Soteske pozimi zelo hladno. Skozi soteško dolino si pozimi viharji utirajo pot in zato je dolina pozimi zelo viharna. Starejši ljudje še pomnijo, ko je bila Krka čez in čez zamrznjena. V velikem deževju, to je spomladi ali v jeseni prestopi ta sicer mirna reka svoje bregove

in se razlije po travnikih in njivah; takrat je vsa dolina tja proti Podhosti in Polju podobna velikemu jezeru.

Valvasor opisuje, da je bila Krka v njegovih časih polna rib in rakov in da jih je bilo v dolini Soteske največ.

Omeniti je treba še zgodovino gore Plešivice, ki je v času turških vpadov odigrala veliko vlogo. Na tej gori, ki je vidna od daleč, so naši predniki zažigali kresove, ki so naznanjali bližajočo se turško nevarnost. Pod Plešivico je tudi gora Gramada, na njej je ime rodu Grmadarjev še ohranjeno. Grmadarji so imeli dolžnost prižigati ognje pred prihajajočo turško nevarnostjo.

Prvo cesto v dolini so zgradili Rimljani, vezala je mesto Aviljejo z današnjim Siskom. Cesta je šla od Žužemberka in Dobriške planote, pred starim gradom prekoračila Sotesko in se vila proti Beli krajini in naprej.

NASELITEV SLOVENCEV

Slovenci so se naselili v kraje okrog Soteske proti koncu šestega stoletja. Že za časa Karla Velikega (768-814) so izgubili svojo samostojnost in prišli pod Franke. Ko je pozneje cesar Oton I. v bitki na Loškem polju (955) porazil Madžare in jih pregnal čez meje nemškega cesarstva, so bila nastezaj odprta vrata nemškim naseljencem.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Nova analitična ocena

Izdelava nove analitične ocene je v polnem toku. To ogromno delo opravlja danes približno 60 delavcev. Gre za veliko in pomembno delo, zato smo zaprosili predsednika komisije za izdelavo nove analitične ocene, šefa kadrovske službe Jadrana Šnidaršiča, za pogovor o delu, ki je že opravljeno. In o tem, kaj se še mora narediti do uveljavljanja nove analitične ocene.

Vprašanje: Tov. Šnidaršič, kakšen sistem ocenjevanja smo imeli do zdaj v Novolesu? Kakšne so bile dobre in slabe lastnosti tega sistema?

Odgovor: Do zdaj smo ocenjevali delovno mesto s točkovno metodo. Delovno mesto smo ocenjevali na podlagi štirih činiteljev: strokovna izobrazba, odgovornost, delovni pogoji in delovne izkušnje. Vsak faktor se je ocenjeval po sistemu točkovanja in sicer na podlagi opisa delovnih mest. Z določenimi tabelami je komisija te činitelje ocenjevala in dobila seštevke od 500 do 600 in celo več točk. Ta sistem je bil za čas, ko smo ga uporabljali pred šestimi, sedmimi leti, zelo sprejemljiv. To je bil prvi analitični pristop k oceni delovnih mest in je tudi zaživel.

Dobro se je pokazalo, da je vsako delovno mesto bilo le opisano, analitično preštudirano in da je na podlagi teh podatkov komisija to delovno mesto tudi ocenila. V primerjavi s sistemom, ki ga bomo zdaj uporabljali, sem mnenja, je prejšnji sistem nekoliko tog. Stari sistem zahteva ogromno analitičnega računskega dela. Obrazložitev, kako se pride do tega seštevka, je precej komplicirana. Zato je tudi stara komisija dobivala toliko pritožb na opise delovnih mest; ko jih je reševala, se je morala poslužiti sistema primerjanja z ostalimi delovnimi mesti. Ni pa z ozirom na kompliciranost izračuna za vsako delovno mesto ponovno preverjala

vseh tabel in ponovno preračunavala in preiskala točnega in eksaktnega odgovora.

Vprašanje: Zakaj torej uvajamo novo analitično oceno? Kaj nas k temu silijo?

Odgovor: Po šestih letih življenja stare analitične ocene smo na strokovnih razpravah ugotovili, da je prišlo do premikov med grupami in da ta analitična ocena ni več tako realna, kot je bila takrat, ko smo jo uvedli. Zato smo naredili anketo, ki smo jo po metodi slučajnosti poslali 60 delavcem, od delavca za strojem do direktorja TOZD ali sektorja. Tako smo razen strokovne analize dobili tudi mnenje kolektiva o stari analitični oceni. V anketi smo zastavili tale vprašanja: ali ste mnenja, da je treba narediti celotno revizijo delovnih mest; ali je dosedanja analitična ocena pravilna, če ni pravilna, zakaj ni pravilna; kakšno je mnenje vodilnih ljudi o sodelovanju v izdelavi nove analitične ocene če ni pripravljenosti, ni tudi rezultata. Nato so nas zanimali še dodatni predlogi. Od 60 anketiranih se jih je 78 % opredelilo za celotno revizijo delovnih mest, 90 % je mnenja, da je obstoječa analitična ocena že izkrivljena. Najbolj pogostni odgovori so

bili: ocena je izkrivljena, ker smo opravljali med tem razne reorganizacije, odpravili smo nizke skupine, ocena delovnih mest je nižja od reži-je, imeli smo tudi umetno ustvarjena delovna mesta, bila je razlika osebnih dohodkov med posameznimi TOZD, neorganiziranost, sprememba tehnologije, sprememba pogojev itd.

Anketiranci so mnenja, da je novo oceno treba delati na podlagi ocene dela, da morajo opisi biti natančnejši, da se mora omogočiti tudi napredovanje v skupinah, da morajo biti pri ocenjevanju prisotni tudi delavci, da je preveč delovnih mest itd. Skratka dobili smo veliko podatkov, ki se v veliki meri ujema-jo s strokovnimi stališči. Komisija je bila mnenja, da je anketa dala zeleno luč samoupravnim organom, da zelo hitro sprejmejo sklep o kompletni reviziji analitične ocene.

Dokončen sklep je bil v decembru lanskega leta, ko je centralni delavski svet sklenil, da komisija, ki je do takrat delala revizijo delovnih mest, preneha z delom in začne s pripravami za kompletno revizijo, za kompletno nov postopek sprejema analitične ocene.

Vprašanje: Pri kompletnem novem postopku se mora marsikaj narediti. To je ogromno timsko delo. Kaj vse se mora narediti v tem postopku?

Odgovor: Dela za izvršitev nove analitične ocene je veliko. Takoj na začetku poudarjam, da analitična ocena, ki ne sloni na točkovni metodi, ampak na kategorizaciji delovnih mest, zahteva širšo informiranost. Tehnični pristop k analitični oceni je naslednji. Najprej je naša strokovna služba vzpostavila stik z zunanjimi sodelavci, konkretno s prof. Kogejem, strokovnim sodelavcem republiškega zavoda za organizacijo poslovanja iz Ljubljane. Profesor Kogej ima lastno metodo, ki jo je že vpejal v nekaterih lesnoindustrijskih podjetjih v Sloveniji. Prav ta metoda (metoda prof. Kogejja) je podlaga novemu samoupravnemu sporazumu lesne industrije, samoupravnemu sporazumu o delitvi osebnih dohodkov. Tako bomo takorekoč na en mah ujeli dve muhi: naredili bomo novo analitično oceno in se prilagodili novemu samoupravnemu sporazumu, ki bo sprejet v najkrajšem času.

Pristop k izdelavi analitične ocene je naslednji. Moramo formirati nove skupine v TOZD in DSSS. Vsak od teh ljudi mora opisati deset, največ 15 delovnih mest. Tako bolj objektivno opisujemo delovna mesta. Seveda moramo paziti, da opisovalci čimbolj poznajo delovna mesta, ki jih opisujejo in seveda pozneje tudi realneje ocenjujejo zahtevnost dela, delovne pogoje in podobno. Opis ne poteka kot pri prvi analitični oceni, da je vsak opisal po točkah delovno mesto in da so ti opisi bili že navodilo za delo komisije. Danes opisujemo najbolj važne elemente in faze dela, ki jih delavec mora opraviti na delovnem mestu, oziroma funkcije in se te funkcije opisujejo bolj procentualno. Kar je najbolj važno za delovno mesto, se da na prvo mesto. To pomeni, da je za to potrebno največ časa in potem se opišejo še manj važne funkcije, ki jih delavec opravlja na delovnem mestu.

Na ta način opisovalec opiše največ 90 % dela. 10 % ostane za „drobnarije“, za nepričakovane naloge, ki jih delavec opravi na delovnem mestu. To so dela, ki se jih ne da predvideti z organizacijskim pristopom.

Po opisu dela pride druga faza dela. To je konzultacija s strokovnim sodelavcem. Vsak opisovalec se pogovori s strokovnim sodelavcem in tako objektivizira svoje delo, da dobimo na koncu objektivni in, kar je zelo pomembno, enoten pristop.

Naslednja faza je že veliko bolj občutljiva. To je faza, ko se usklajujejo seštevki točk med enakimi delovnimi mesti, ali bolje rečeno, med podobnimi delovnimi mesti. Potem se usklajujejo delovna mesta med sektorji in med večjimi oddelki v TOZD, in na koncu med TOZD in primerjava delovnih mest v TOZD z delovnimi mesti v DSSS. Ta faza usklajevanja je zelo težka in zahteva veliko aktivnost, resen pristop k delu. Po tej fazi je delo malone opravljeno.

V postopku moramo upoštevati pravilo, da je delo javno, da ni skrivnost. Čim bolj bomo sodelovali z ljudmi, tem lažje bomo opravili naloge. Poudaril bi – glede na izredno zahtevno delo, glede na čas, ko to delamo, naj delavci ne nasedajo neuradnim informacijam in dezinformacijam, naj se obračajo na svoje nadrejene, na člane delovne skupine, ki opisujejo delovna mesta. Samo tako bomo dosegli normalno razpoloženje in ne bo zaradi nepotrebnega prihajalo do vroče krvi.

Vprašanje: Tovariš Šnidaršič, postopek je očitno zelo obsežen, kaj je komisija že naredila in kaj jo še čaka?

Odgovor: Delovne skupine so imele že prvo inštruktažno sejo. Na tej seji je profesor Kogej razložil postopek opisovanja in smo se dogovorili, da bomo ta opis naredili zelo hitro. Inštruktažna seja je bila 10. maja in bi opise morali končati do 25. maja. Pred tem smo izvršili reorganizacijo delovne skupnosti skupnih služb in sicer v skladu z zahtevami nove ustave in zahtevami po bolj strokovnem delu DSSS glede na TOZD. Če bomo pri opisu delovnih mest ugotovili, da se dela ponavljajo, bomo morali usklajevati tudi novo organizacijo. To delo moramo končati v juliju. Prednost je pri opisu, ki jih zdaj delamo. Sproti delamo sistemizacijo delovnih mest, torej dobivamo sproti podatek, kakšen profil je potreben za določeno delovno mesto, sproti lahko analiziramo strukturo kadrov itd. Skratka z delom, ki nas še čaka, bomo postavili nova izhodišča za strokovno delo.

Vprašanje: Na koncu, kaj bo pravzaprav analitična ocena pomenila za slehernega posameznika?

Odgovor: Mislim, da je anketa, o kateri sem že govoril, pokazala, da izkrivljanje analitične ocene povzroča pri ljudeh nezadovoljstvo, ker so nekatera delovna mesta ostala neracionalno ocenjena. In prav tisti delavci bodo zdaj ocenjeni! Njihovo delo bo zdaj pravilneje ocenjeno. Vsak posameznik bo našel sam sebe. Menim, da bo nova analitična ocena pravilneje ovrednotila delo slehernega delavca.

I. Kr.

Nova analitična ocena bo ustrezno ovrednotila slehernega delavca

Nekaj besed o kontroli kakovosti

V povojnem razvoju industrije je bilo vprašanje kakovosti pri nas precej zanemarjeno. Pozornost smo vse preveč posvečali fizičnemu obsegu proizvodnje in premalo kvaliteti. Kontrola kakovosti je eden od treh osnovnih členov v verigi proizvodnega procesa: zamisel in razvoj izdelka, izdelava in kakovost (uporabnost).

Medtem ko smo pri nas zanemarjali kakovost in posvečali premalo pozornosti kontroli kvalitete, je študij kontrolnih metod v svetu izredno napredoval. Od najbolj začetniške kontrole (ki je prisotna tudi pri nas), se pravi od kontrole na koncu proizvodnega procesa, ki ne zagotavlja kvalitete, temveč le preprečuje odpremo nekvalitetnih izdelkov, so se metode kontrole razvile v sodobno kontrolo kakovosti, ki temelji na zakonih tehnične statistike in verjetnostnega računa. Osnovna značilnost sodobnih metod je, da preprečujejo množični nastanek neustreznih sestavnih delov in končnih izdelkov.

PREDNOSTI KONTROLNIH METOD

Statistične metode so sicer že stare, le njihova uporaba je v industriji pri kontroli proizvodnega procesa nova. Uporaba 100 % kontrole kakovosti in delovnih količin je danes že v večini primerov z gospodarskega vidika nesprijemljiva, s tehnične strani pa često tudi neizvedljiva. Zanesljivost, ki jo dosežemo pri vzorčenju, če je le-ta strokovno izvedena, je pogosto večja od tiste, ki jo dosežemo pri 100 % kontroli. Slednje je namreč zelo enolično, utrudljivo opravilo, napake so pri tem neizogibne.

Osnovna slabost starega načina kontroliranja kakovosti je v tem, da šele po končanem proizvodnem procesu ugotavlja napake, ki so bile narejene v procesu izdelave artikla, v toku ustvarjanja kakovosti. Taka kontrola ni v pomoč proizvajalcu, ampak je predvsem le obvezna zaščita kupca.

Prednosti sodobnih kontrolnih metod so predvsem v tem, da v procesu ustvarjanja kakovosti sproti odkrivajo napake in največkrat vzroke, ki povzročajo napake. Tako nam sodobne metode kontrole kakovosti omogočajo sproti odstraniti izvore pomanjkljive kakovosti.

Kaj je to kvaliteta?

Ko govorimo o kontroli kakovosti, si moramo zastaviti vprašanje, kaj je kvaliteta? Oblikovanje kriterijev (meril) kakovosti ni lahka naloga. Zelo

posplošeno lahko rečemo, da je izdelek kakovosten, če ustreza namenu uporabe, življenjski dobi in ima ustrezen zunanji videz.

Ob postavljanju kakovostne ravni si vsak proizvajalec obenem izbere tudi določen krog kupcev, ki jih mora zadovoljiti tako, da bo vzdrževal kvaliteto na željeni ravni. Vprašanje boljše ali slabše kakovosti je tudi ekonomsko vprašanje.

Zahteve, ki nam jih glede kvalitete in cene nalaga tržišče, so vedno večje. Te zahteve izhajajo iz hitrega razvoja industrijske proizvodnje in vse večjega konkurenčnega boja na tržišču. Zato je tudi pomen kontrole kakovosti vedno večji.

Človek in kakovost

Posebno pomemben in jasno določen mora biti pojem odgovornosti za kakovost. Na kvaliteto izdelkov vplivajo mnogi činitelji (kot npr. materiali, metode in postopki dela, čas, proizvodna sredstva, najrazličnejše okoliščine in predvsem človek). Pogosto se izognemo osebni odgovornosti in se izgovarjamo na druge t.i. „objektivne vzroke“. V bistvu pa je slaba kakovost ali posledica slabega predpisa ali pa nedisciplin pri izvajanju predpisov. Glavni činitelj, ki najbolj in najlažje vpli-

va na izvajanje predpisov, je le človek. Odgovornost za kakovost moramo torej poiskati predvsem v človeku.

Za kvaliteto izdelkov morajo biti vsi odgovorni – od neposrednega izvajalca dela do vodstvenih ljudi v temeljni organizaciji združenega dela. To kljub vsem metodam in najmodernejši tehniki, ki jo imamo. Metode in tehnika bodo učinkovite le takrat, če bo vsak posameznik vestno in prizadevno kontroliral sam svoje delo. Skrb za kakovost mora biti vtkana v zavest slehernega delavca.

Naloga tehnične kontrole kakovosti (kontrolne službe) je, da kontrolira kvaliteto surovin, polizdelkov in izdelkov, ki jih izdeluje in prevzame podjetje, kakor tudi nabavljene surovine in nabavljeni material. Tehnična kontrola opravlja naslednje naloge:

- kontrolira predmete dela glede na merila uporabnosti in predvidene namene (vhodna in izhodna kontrola);

- kontrolira predmete dela v tehnološkem procesu, odkriva napake, poškodbe, upadanje kvalitete, porast škarta in obsega odpadkov; pri tem ugotavlja izgube, analizira vzroke in predlaga ukrepe za odstranitev napak;

- proučuje in predlaga organizacijske ukrepe za izboljšanje kvalitete izdelkov in zmanjšanje odpadka.

Uporaba sodobnih kontrolnih metod v lesni industriji zahteva razumevanje nekaterih njenih posebnosti:

1. Les je zelo neenoličen in nestabilen material, kar povzroča dodatne težave pri določanju kakovosti.

2. Veliko kvalitetskih karakteristik je samo estetskega pomena, zato je zelo težko izdelati standarde.

3. Zelo pogosto se znotraj iste TOZD ali v isti proizvodni liniji (struženi element) proizvajajo sestavni deli po različnih zahtevah glede kakovosti.

4. Lesna industrija uporablja veliko število najrazličnejših materialov, ki jih je v celoti in strokovno zelo težko kontrolirati.

Kljub tem težavam pa tehnična kontrola kakovosti le prodira tudi v našo lesno industrijo.

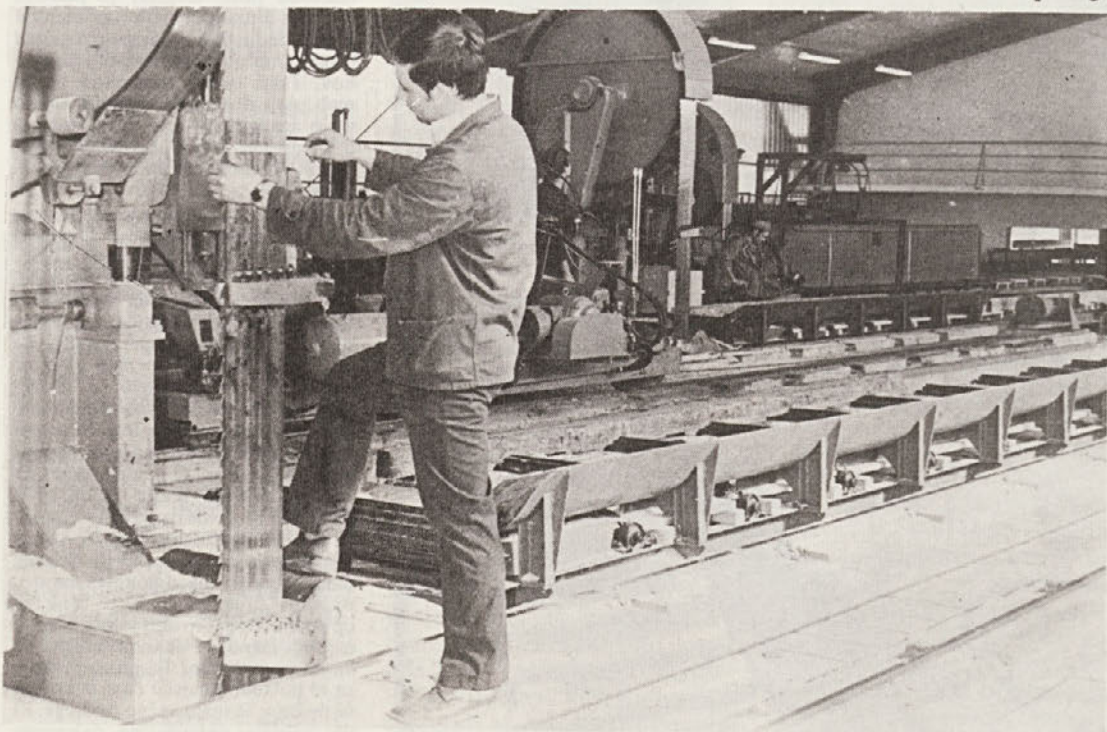
Ob koncu naj naštejemo še kontrolna mesta, ki jih želimo organizirati v naših lesnopredlovalnih TOZD:

žagarska proizvodnja: prevzem surovine, žaganje, robljenje, čelenje, vskladiščenje žaganega lesa, decimiranje, umetno sušenje;

proizvodnja vezanih plošč: prevzem surovine, parjenje, luščenje, krojenje furnirja, sušenje, sestavljanje, krpanje, stikalnica, formatiziranje, kontrola gotovih plošč;

pohišvena industrija: prevzem materiala, krojenje, sušenje, kontrola detajlov (sestavnih delov), kontrola furnirja in furniranja, kontrola površinske obdelave, kontrola montaže in kontrola pakiranja.

MIKLOŠ HEGEDIŠ,
dipl. ing.

Kontrola kakovosti mora biti bolj prisotna v Novolesu

Problematika lesne surovine

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

I. NABAVNA PROBLEMATIKA

Novomeško gozdno gospodarsko območje letno proizvede cca 170.000 m³ lesa. NOVOLES kupi od tega 45.000 m³ ali več kot 1/4. Vsa druga lesna masa pa se izvozi iz območja, le del potrošijo ostali potrošniki območja.

Zaradi vedno višjih prevoznih stroškov je potrebno temeljito obdelati porabo surovine.

Od hlodovine 91.000 m³ pada na 46.000 m³ iglavcev. Ostanek 45.000 m³ so listavci, od tega približno 15.000 m³ bolj-ših hlodov, ostanek pa je žagarske kvalitete. Ta ostanek je večji ali manjši glede na konjunkturo. V vsakem primeru je računati na 10% hlodovine, ki za predelavo v proizvodnji NOVOLESA ni uporabnih, v nekem drugem programu pa je uporabno.

Danes je v ceni hloda vračunan povprečni prevoz 13% cene lesa franko Straža. Ob drugačnem programu, ki pa bi se pretežno oskrbovali z lesno maso iz domačega GG bi zmanjšali prevozne stroške za 500 milj. starih din na leto.

V zadnjem času je občutiti veliko bojazen gozdarjev, kam z bukovino?

Gozdno gospodarstvo NOVO MESTO je ob glasovih, da vezane plošče niso več rentabilne, zaskrbljeno za plasman bukovine in se že ozira za novimi kupci.

Podobno je pri naših najbližjih sosedih v G. G KOČEVJE.

Zaloge žaganega lesa bukve so v Jugoslaviji trenutno zelo visoke, proizvodnja bukve v gozdarstvu teče naprej v malo manjši meri. Cene žaganega lesa so padle, cene bukove hlodovine pa le počasi slede temu padcu.

Pri sedanjih potrebah NOVOLESA po bukovi hlodovini je pričakovati iz leta v leto večje težave, ker bo vedno manj kvalitetne hlodovine na razpolago zaradi vedno novih žagarskih in finalnih lesno industrijskih obratov.

Radij nabave bukovine se večja, s tem pa rastejo stroški prevozov. Poleg tega v preteklosti ni bilo dosti storjenega za dolgoročno vezanje s surovinariji. Ni bilo vlaganj v surovinsko bazo v taki meri, da bi vnaprej z gotovostjo nanj računali.

Pričakujemo, da bo lažje in rentabilneje kupovati žagan les in elemente kot hlodovino.

Zmanjšamo zaloge, dinamiko dobav je lažje uskladiti, ker ni toliko vplivna višja sila, transportni stroški so nižji, itd.

II. PROGRAMSKA IZHODIŠČA

Surovina predstavlja v plansko netto proizvodni vrednosti NOVOLES 41%, znotraj DIS pa 60%.

V grupi „A“ – (proizvodnja, neposredno vezana na hlod) je ta odnos znatno slabši, saj predstavlja surovina v planski netto proizvodni vrednosti že 52%, znotraj DIS že 73%.

(nadaljevanje prihodnjic)

FOTO NOVICA

Tako so zgledele zaloge surovin 10. maja. Po trditvah nabavne službe v zadnjih desetih letih še nikoli v tem času nismo bili tako dobro preskrbljeni z bukovimi hlodi.

Drugi o nas

Ljubljansko Delo je 29. maja objavilo članek o našem kombinatu. Članek ima naslov MANJ DOMA, VEČ V IZVOZ

Analiza o prodaji pohištva pri nas kaže, da so v preteklih letih kupci kar okrog 70 odstotkov pohištva kupili na potrošniška posojila. Zaradi padca kupne moči v zadnjem času se je težnja kupcev po nakupu pohištva s pomočjo posojil še povečala. Odredba o dajanju posojil, ki velja od aprila letos, pa je, ker je naklonjena predvsem dajanju potrošniških posojil za nakup domačih avtomobilov, poslabšala pa je pogoje pridobivanja teh posojil za nakup pohištva, močno prizadela pohištveno industrijo.

Na seznamu „žrtev“ je tudi „Novoles“ iz Straže pri Novem mestu, v katerem je v osmih temeljnih organizacijah združenega dela zaposlenih okrog 1.800 delavcev. „Odkar velja nova odredba o dajanju potrošniških posojil, ki je izrazito naklonjena delu avtomobilske industrije, so se zaloge v naši OZD celo povečale. Prodamo tudi za polovico manj kot v preteklih mesecih. Nov način dajanja potrošniških posojil pa je pohištveno industrijo prizadel še toliko bolj, ker je obveljal v času, ko se kupna moč prebivalstva zmanjšuje,“ je med drugim povedal komercialni direktor „NOVOLESA“ Vili Pavlič.

Pohištveni industriji v državi manjka za kreditiranje prodaje na domačem trgu letos okrog 1,6 milijarde dinarjev. „NOVOLES“ pa bi potreboval za dajanje posojil za nakup pohištva, ki ga bodo v tovarni izdelali letos in ga nameravajo prodati

doma, razen denarja, ki ga imajo v kolektivu za te namene že zagotovljenega, še okrog 20 milijonov dinarjev. Teh pa sam ne more zbrati, niti ne obstaja trdnejše upanje, da bi mu jih posodile poslovne banke. Zato bodo na domačem trgu letos prodali manj, kot pa so načrtovali v začetku leta. Tako kot v nekaterih drugih slovenskih delovnih organizacijah, v katerih izdelujejo pohištvo, se tudi v „NOVOLESU“ sprašujejo, zakaj kreditni pogoji za prodajo pohištva, ki so bili sprejeti enotno za vso državo, ne veljajo za vse. Proizvodno-trgovske organizacije iz drugih republik na slovenskem trgu namreč prodajo svoje izdelke po povsem drugačnih pogojih, kot so tisti, ki so zapisani v odredbi o letošnjih posojilnih pogojih.

Ker s prodajo doma letošnjih načrtov „NOVOLES“ seveda ne bo mogel doseči, so v kolektivu vso pozornost posvetili izvozu. Na srečo jim predvsem ameriško tržišče ni niti tuje, niti nenaklonjeno. Tako bodo zmanjšali letošnjo načrtovano proizvodnjo pohištva za domači trg in naredili več težkega pohištva, predvsem gugalnih stolov, ki jih bodo izvozili. Prav zaradi otežkočene prodaje pohištva doma bodo v „NOVOLESU“ prvotno načrtovan izvoz v letošnjem letu povečali za okrog četrtino. Na ameriškem trgu naj bi letos iztržili za svoje izdelke pet, v državah v razvoju dva in v evropskih državah milijon dolarjev. BRANKO PODOBNIK

Naša naloga je varčevati z surovino

Rimski stil

Preden spregovorim o rimski kulturi, naj povem nekaj besed o samostojni in skoraj istočasni etruščanski kulturi, ki je živel v današnji Italiji na področju Toskane. Niso si sicer Etruščani izoblikovali svojega stila, določeni oblik, naredili pa so močan vpliv na Rimljane, zelo bojevito ljudstvo, ki je v 5. stoletju pred našim štetjem začelo svoje bojne pohode. Na le-teh so znali opaziti vse lepo in so to

tudi prenašali. Z razpadom Grčije ni izginila grška umetnost, temveč so jo Rimljani prenašali v svet na svojih osvajalnih pohodih. Tako je postala skupna last narodov tistega časa.

Rimljani so poznali večino današnjega lesnoobdelovalnega orodja in lesne zveze: spah, čep, utor in pero, žleb. Vrste pohištva so bile iste kot pri Grkih, le da je bil pri njih najvažnejši kos pohištva ležišče, uporabljeno za ležanje in sedenje (pri slavnih rimskih pojedinah), zofa s tremi nasloni (zadaj in ob straneh) ter sklopljiv stol.

Rimska ustvarjalnost se je kazala sicer predvsem v javnih objektih – cestah, mostovih, akvaduktih, viaduktih (dediščino vseh teh najdemo tudi pri nas).

Za nas je pomembno, da pomeni obdobje čiste rimske kulture (od 150 p. n. š. – 330 n. š.) začetek stanovanjske kulture. To je rimska atrijska hiša,

„rimsko bogato“ slikana, opremljena s skulpturami, a zelo malo pohištva, ki pa je bilo bogato ornamentirano in okrašeno.

Na razvoj kasnejših kultur je imela velik vpliv vera oz. verovanje. V obdobju od 150 – 330 n. š. se je začelo razvijati krščanstvo, ki se je razširilo ob propadu Rima. Rim se je leta 395 n. š. razdelil na vzhodno in zahodno rimsko cesarstvo.

MARTA RAČEČIČ
dipl. ing. arh.

OPRAVIČILO

V zadnji številki našega glasila se je zgodila nemila napaka. V članku na 4. strani Človek človeku je bil postavljen napačen naslov. Naslov se je moral glasiti „Srečanje inženirjev in tehnikov“. Prosim avtorja članka Slavka Medleta za opravičilo.

DOBITNIKI NAGRADNE KRIŽANKE

Silvo Požar, upokojenec
Mestne njive 3 Novo mesto
50,00 din
Rudi Ivančič, DSSS 30,00
din
Janez Vovk, TDP 10,00 din

PRVENSTVO NOVOLESA V KEGLJANJU

21. in 22. maja je bilo na kegljišču pri Henriku posamezno sindikalno prvenstvo Novolesa v kegljanju 1 x 100 lučajev. Tekmovanje je bilo organizirano v čast 30. letnice Novolesa.

Tekmovanja se je udeležilo 37 moških in 12 žensk. Po mnenju dobrih poznavalcev tega športa so ženske bile mnogo uspešnejše kot moški. Vrstni red moški: Zvone Hacin DSSS 414, Jože Bobnar TVP 410, Štefan Bobnar TVP 394, J. Oblak TSP 387, Alojz Lozej TES 384, Cveto Zupančič 382.

Vrstni red ženske: Tatjana Šoško TSP 387, Milka Poljak TPP 385, Zdenka Rajh DSSS 367, Milena Zoretič 354, Valči Šetina DSSS 342, Helena Špelič TDP 335. Sledijo Ančka Košmrlj, Marjana Fink, Vidic Ivanka, Joži Zoretič, Berta Zelnik in Tanja Zupančič.

Ureja uredniški odbor.
Glavni in odgovorni urednik: Ivan KRASKO. Izdaja Lesni kombinat „NOVOLES“ v Straži pri Novem mestu. Naklada 2000 izvodov. Stavak, filmi in montaža ČZP DOLENJSKI LIST. Tisk: KNJIGOTISK Novo mesto.

Kadrovik poročila

V mesecu maju se je na novo zaposlilo 28 delavcev

TOZD – TES obrat TAP

PONIKVAR Ivanka, SLAK Anica, VIŠČEK Ivan, PAPEŽ Srečko, KOPAC Marjan, VEN-CELJ Marjan.

TOZD – TSP

PEČAK Marjan, MIKLIČ Drago, BUKOVICA Rosa.

TOZD – TPP

KLOBČAR Marjan iz JLA, CIMERMANČIČ Jože, STEVANOVIČ Božo.

TOZD – TDP

MEDVED Marjan iz JLA, VIDMAR Anton iz JLA, BLATNIK Janez iz JLA, PIVAŠEVIČ Slobodanka, GREGORČIČ Jožica, RAJCI Josip.

TOZD – ŽAGA STRAŽA

ADROVIČ Salko, PEČAK Franc, ZUPANČIČ Alojz, DAVIDOVIČ Peter, AŠČIČ Marko, KEKIČ Janko, POVŠE Miroslav, POLJAKOVIČ Razija.

TOZD – TVP

SKUBE Branko iz JLA

DSSS

ŠTUPAR Jože

V mesecu maju je prenehalo delovno razmerje 17 delavcev

Sporazumno

ČERNE Nada, KUŽNIK Janez, BENCIK Jula, FINK Jože, dipl. ing. MILAVEC Andrej, KLOBČAR Marjan, TOMAŽIN Jože, KMET Stanko, HONIGMAN Ivan.

Samovoljno

RALIĆ Mirela, KOKALOVIC Branko, NOSE Marjan.

V času poskusnega dela

STRNAD Srečko, KLANČAR Jože, ŠTUPAR Jože.

V JLA

KORENT Janez

v pokoj

KAVŠČEK Erna.

Rešitve nagradne križanke z št. 5 pošljite na naslov : Uredništvo glasila Novoles – Novoles Straža do 25. junija.

Je potreben kakšen komentar?

NAGRADNA KRIŽANKA

	PREDS. I. SLOV. VLADE	OSEB. ZAIM.	CERAR	TOPILO ZA LAK	SVET. REKORD na 800m (VERA)	DATUM (okraj.)	GRŠKI OTOK	NOVICE	PREBIV. TRENTE	SIMON JENKO	DIVJA MAČKA	1. ČRKA ABEC.	DEL NOGE	ŠTEVILO
FRANC ROZMAN														
POBUD- NIKI												ALFRED NOBEL		
												ODANJE		
NALOGE										HRIB				
										ZLATNIK				
POLMER		PESTNER HOŠKO IME (Dore)				GLASB. PRIPED. EDVARD KARDELJ								KOHAND. NOVINPOS (Franc)
IVAN TAVČAR			OKRASNI GRM PREBTRE- BINJA									11. ČRKA ABEC.	OLUPEK (hrvaš)	
SOVRA- ŽNIK NOV							TAKŠEN LANTAN				TUJE M. IME STROKOV OSEBJE			
IGLAVEC				SRBOHV. ČRKA LUKA V BOKI KOT		LJUBEZ. PESNIK H. IME						LJUDSKA SKUPŠČ. KAR PO- SEJEMO		
PROSTOR V GLEDAL.					PRITRD. 5. ČRKA ABEC.			PRVI ČRKA ABEC.	NASU- KANJE TONA					
MALINA							ARABSKI ŽREBEC PASTIR OVAC			SKLADI- ŠČE PEŠČEN OTOČEK				
PERUNI- KA					NAROD. OSVOB. BORBA KAJUH				VRSTA USNJA SKEDENJ					
SEVER		DAMO V POTICO M. IME						ALARMNE NAPRAVE RADO LOGAR						
	STRINE NAGLAS					ČREPI- NJE POTE- KANJE					NE (narečno) KALCIJ			
IZUMRLA PTICA				STANOV. PROSTOR SKOPJE									LITER TULEC	
TV NO- VINAR (Brane)								HRVAT. PETROL IZRAZ (množ.)				TUKAJ MORSKA RIBA		
4. in 3. SAMOGL.			GEOM. LIK MILANSKA OPERNA HISA				KRAJ PRI OPATJI OTOK NA JADRANU				BREZALKU PIJAČA Ž. IME			
SAVEZ KOMUN. SRBIJE				DEL PESMI MIČA (narebe)					JOŽE LACKO	VAŠTE TOVAR. V CELJU				
21. ČRKA ABEC.	SLAVNA BRIGADA TEL. DRUŠ LITUA												FIGURA PRI ČETVOR.	RUSKI MONARH
LUK- NJAČI						PREB. BALKANA AVTONOM. POKRAJ.								
VRLINA							24. črka ABEC. 18. črka ABEC.		TUJE Ž. IME AVT. OZN. NEMČIJE					
VRSTA MESA					KORIST						TUJA POVRŠ. HERA			